מחוון למורה

מחוון: "שימה לנו מלך": העם מבקש מלך ומשפט המלך

1. (1) שמואל זקן ובניו לא הלכו בדרכו: לקחו שוחד והטו משפט (ח, ג-ה). (2) הם רוצים להיות "ככל הגוים" (ח, ה).
2. "לא אתך מאסו כי אתי מאסו ממלך עליהם": הדחייה אינה של שמואל אישית. זה מרגיע את שמואל, אבל גם מדאיג, כי העם דוחה את מלכות ה'.
3. בנים: לצבא, למרכבה ולפרשים, לשרים, לחרישה ולקציר ולייצור כלי מלחמה. בנות: לרקחות, לטבחות ולאופות. שדות, כרמים וזיתים הטובים: ייתן לעבדיו. מעשר: מהזרעים והכרמים לסריסיו ולעבדיו, ומהצאן; ובסוף "ואתם תהיו לו לעבדים".
4. מתירה: "שום תשים עליך מלך" שה' יבחר בו, מקרב אחיך. אוסרת: להרבות סוסים, להרבות נשים, להרבות כסף וזהב (וגם להשיב את העם למצרים). כל דוגמה נכונה מתקבלת.
5. העם מסרב: "לא, כי אם מלך יהיה עלינו". הוא מצפה שהמלך ישפוט אותם, ייצא לפניהם ויילחם את מלחמותיהם, כדי להיות ככל הגוים.
6. בעד: בני שמואל היו מושחתים, "ויקחו שחד ויטו משפט" (ח, ג), והעם צריך מנהיג צודק ומגן. נגד: הרצון להיות "ככל הגוים" (ח, ה, כ), וה' אומר "כי אתי מאסו" (ח, ז). (ניקוד מוצע: נימוק בעד 2, נימוק נגד 2, פסוקים 1.)

פרשנות מסומנת כפרשנות (רש"י, רד"ק ומצודת דוד מתוך ספריא). נוסח הפסוקים ממכון ממרא; שם ה' מובא בכתיב ה'. ממלכתי: ספר שמואל א נלמד בחטיבת הביניים (קריאה ספרותית-היסטורית, דמויות וערכים). חמ"ד: בתכנית החמ"ד ספר שמואל א משויך לכיתה ח', והיחידה מתאימה גם לה; לימוד עם רש"י, רד"ק, מצודת דוד ואברבנאל. יש לבדוק מול התכנון השנתי של בית הספר.